

Videoboodschap ds. Michiel Vastenhout, 7 maart 2021

Broeders en zusters,

Graag wil ik u en jullie op deze zondagmorgen allereerst hartelijk groeten. Fijn dat je hebt ingeschakeld, of naar de kerk bent gekomen. Het was de bedoeling dat ik vanmorgen zelf de dienst zou leiden, en dat we afscheid zouden nemen van een aantal leden van de kerkenraad. Het zal jullie inmiddels duidelijk zijn, dat dit wat anders is gelopen. Het afscheid van de ambtsdragers zal in één van de komende diensten vorm krijgen. Een dienst waarin ik er hopelijk weer bij kan zijn.

Want dat ik voor jullie vandaag een videoboodschap heb, komt door de quarantaine waarin wij sinds woensdag als gezin zitten. Toen werd duidelijk dat we golden als een nauw contact van iemand die positief getest was op corona. Dit betrof namelijk mijn ouders, die wij zondag hebben bezocht. Op afstand, maar toch voldoende langdurig om deze maatregel nodig te maken. Mijn ouders hebben dus corona, en het gaat redelijk met ze. Hopelijk knappen ze snel weer op.

Omdat wij nog geen klachten hadden, was het advies onszelf vrijdag te laten testen. Toen we ons woensdagavond en donderdag niet zo fit begonnen te voelen, werden we ook wel benieuwd naar de uitslag van onze eigen test. Helaas was die ook positief. Zowel Sandra als ik hebben dus corona. Bij ons zijn de klachten mild te noemen. Maar uiteraard blijven we daardoor voorlopig nog in quarantaine, en kunnen we onze bezigheden niet uitvoeren zoals we zouden willen. Onze kinderen hebben gelukkig nog geen klachten, maar zij krijgen al wel vanaf woensdag thuisonderwijs van ons. Dit zal waarschijnlijk deze week ook nog zo zijn.

Tot zover de medische update. Door dit alles heen speelde ook het nemen van een beslissing over het beroep dat vanuit de hervormde gemeente Sliedrecht op mij was uitgebracht. Die beslissing wilden we deze week nemen, zodat ik die persoonlijk vandaag aan jullie mee had kunnen delen. Ik vind het spijtig dat dit nu ook via deze weg moet. Maar dat is niet anders.

Het is met gemengde gevoelens dat ik jullie laat weten dat ik het beroep heb aanvaard dat Wijkgemeente 2 van de Hervormde gemeente Sliedrecht op mij heeft uitgebracht.

Gaandeweg groeide de afgelopen tijd bij mij als predikant, en ook bij ons als gezin, de overtuiging dat God onze weg naar Sliedrecht aan het leiden was. Wij hadden ons erop ingesteld ruimte te creëren om in het jaar 2021 een mogelijk beroep serieus te overwegen. Dat bleek dus al heel snel op ons pad te komen. De inhoudelijke gesprekken met de beroepingscommissie, kerkenraadsleden en andere betrokkenen bij het gemeentelven gaven meer en meer duidelijkheid over de vraag of dit een gemeente zou kunnen zijn die ik de komende jaren met vrucht kan dienen. Ook de gesprekken over aspecten die met ons als gezin te maken hebben (wonen, school, werk Sandra) waren verhelderend en wekten vertrouwen.

De afgelopen tijd was een tijd waarin er veel door ons hoofd is gegaan. Overwegend, biddend. Daarbij speelde ook voortdurend het vele een rol waarvoor we in Eethen en Drongelen dankbaar zijn. De goede gesprekken bij mensen thuis, soms in vreugdevolle, en soms ook in verdrietige omstandigheden. De ontmoetingen tijdens de erediensten en in het vormings- en toerustingswerk. De ruimte die ik als predikant heb ervaren om te groeien in het werk, ook als ik daarbij wel eens mijn hoofd stootte, of bij anderen tegen hun grenzen aanliep. Ook zijn we dankbaar voor de manier waarop we als gezin ons plekje kunnen innemen in het dorp, in de school.

Natuurlijk zijn er ook dingen die zwaar zijn gevallen. Het doet mij pijn te zien dat het kleine aantal kerkenraadsleden alle zeilen bij moet zetten om het gemeentelven gaande te houden. En hoe dat als een last op hun schouders drukt. Dat stelt ook vragen richting de toekomst. Zeker in deze coronatijd. Gaat het

lukken om post-corona de draad met elkaar weer op te pakken? Hoe zal de toekomst eruit zien? Haken er anderen aan, die mede verantwoordelijkheid willen dragen? Zal er een gesprek op gang komen tussen buurgemeenten, om samen te kijken hoe in de dorpen de kerk een toekomst kan hebben en houden, middenin de samenleving?

Dit alles is de afgelopen weken biddend door ons hoofd gegaan. Het maakte de beslissing om binnenkort de gemeente van Eethen en Drongelen los te laten niet gemakkelijk. Toch geloven we dat onze weg nu leiden zal naar Sliedrecht. Natuurlijk stemt het ons dankbaar dat dit licht over onze beslissing is gevallen. Tegelijk beseffen we dat dit besluit veel zal gaan betekenen voor alle betrokkenen, in de maanden die ons wachten. Zowel voor ons als gezin, voor de gemeente in Sliedrecht, maar niet in het minst ook voor deze gemeente. Gelukkig is er voldoende tijd om samen te werken aan een zo goed mogelijke overgang. Ik ben zeer bereid me daar, ook in de komende maanden, voor in te zetten.

Laten we steeds zoeken naar manieren om elkaar te blijven bemoedigen. Wellicht helpen woorden daarbij uit het lied 'Lopen op het water' dat de laatste 'fruitmand' liefst drie keer werd aangedragen. Woorden waar we allen denk ik mee verder kunnen.

'Geest van God, leer mij te gaan over de golven.
In vertrouwen U te volgen, te gaan waar U mij heen leidt.
Leid me verder dan mijn voeten kunnen dragen.
Ik vertrouw op Uw genade,
want ik ben in Uw nabijheid.'